

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 95 — Nr 137 z dnia 25.4.1952 r. w sprawie strzyży świń.

Poz. 96 — Nr 140 z dnia 26.4.1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w mydło na cele pozarynkowe.

Poz. 97 — Nr. 141 z dnia 26.4.1952 r. w sprawie kontroli gospodarki paliwami stałymi (węglem i koksem) w zakładach przemysłowych oraz przedsiębiorstwach komunikacji lądowej i wodnej.

Poz. 98 — Nr 142 z dnia 28.4.1952 r. zmieniające zarządzenie z dnia 22.2.1952 r. w sprawie trybu wprowadzania zmian i uzupełnień do programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

95.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 137 z dnia 25 kwietnia 1952 r.

(Znak BI9A-18-14)

w sprawie strzyży świń.

W celu zapobieżenia marnotrawstwu szczeciny zarządza się w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Lekkiego, co następuje:

§ 1. Właściwi Ministrowie poleca podległym zakładom, w których hodowane są świny, przeprowadzenie strzyży świń na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Strzyży podlegają świny o wadze ponad 80 kg, których ubój nie jest przewidziany w ciągu roku od dnia upływu terminu, w którym powinien być wykonany obowiązek strzyży.

2. Spośród świń określonych w ust. 1 strzyży nie podlegają:

- 1) świny przeznaczone na eksport,
- 2) świny w drugiej połowie ciąży,
- 3) maciory karmiące,
- 4) świny chore.

§ 3. Strzyża powinna być dokonana w kwietniu lub pierwszej połowie maja każdego roku, w zależności od temperatury, powietrza nie później jednak, niż do dnia 15 maja.

§ 4. 1. Strzyży dokonuje się w pasie grzbietowym od międzyuszka do nasady ogona i od górnej krawędzi jednego boku do górnej krawędzi drugiego boku. Strzyży należy dokonać również na bokach świń, jeżeli długość porosłej tam szczeciny przekracza 5 cm.

2. Strzyży dokonuje się za pomocą agregatów do strzyżenia owiec, ręcznych maszynek do strzyżenia lub nożyc o zaokrąglonych końcach.

§ 5. 1. Zebraną szczecinę należy zabezpieczyć i zaofiarować do skupu Centrali Odpadków Użytkowych zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1949 r. w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi (Dz.U.R.P. Nr 38, poz. 280) oraz rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1948 r. w sprawie obrotu i gospodarowania odpadkami użytkowymi (Dz.U.R.P. Nr 38, poz. 283) za pośrednictwem gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

2. Centrala Odpadków Użytkowych upoważni gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“ do skupu szczeciny.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

w porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiński

96.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 140 z dnia 26 kwietnia 1952 r.

(Znak HA1N-02-739)

w sprawie trybu zaopatrzenia w mydło na cele pozarynkowe.

W celu usprawnienia zaopatrzenia ministerstw i centralnych urzędów (zwanymi dalej kontyngentobiorcami) w mydło dla celów produkcyjnych, eksploatacyjnych oraz higieny pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez określenie mydło należy rozumieć mydło do prania, mydło szare i mydło płynne przeznaczone na cele pozarynkowe.

§ 2. 1. Zapotrzebowania na mydło składane są przez kontyngentobiorców w Centrali Zbytu Przemysłu Tłuszczowego, zwanej dalej Centralą.

2. Zapotrzebowania powinny obejmować okres jednego roku kalendarzowego i być składane w terminie do dnia 15 sierpnia poprzedzającego rok, na który są składane.

3. Zapotrzebowania powinny być sporządzane w rozbićiu miesięcznym z podaniem ilości potrzebnych na cele:

- 1) produkcyjne,
- 2) higieny pracy, zgodnie ze zbiorowymi układami pracy,
- 3) eksploatacyjne (na przykład pralnie, hotele, domy wczasów, żłobki, przedszkola itp.).

4. Wymienione w zapotrzebowaniu ilości powinny być podane osobno dla każdego celu (ust. 3) wraz z normami zużycia i uzasadnieniem.

§ 3. 1. Na podstawie złożonych zapotrzebowań Centrala sporządza roczne zestawienie ilości mydła przeznaczonego na cele pozarynkowe oraz projekt rozdzielnika, w rozbićiu kwartalnym, z podziałem na kontyngentobiorców i przedstawia projekt Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczego do zatwierdzenia.

2. Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego przedstawia wstępnie zatwierdzony projekt rozdzielnika Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Handlu.

§ 4. 1. Centrala przesyła poszczególnym odbiorcom, w terminie 7 dni od daty zatwierdzenia rozdzielnika przez PKPG, asygnaty na mydło przydzielone na I kwartał roku, na który było złożone zapotrzebowanie.

2. Asygnaty na ilości mydła przydzielone na następne kwartały Centrala przesyła kontyngentobiorcom najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem się danego kwartału.

3. Kontyngentobiorcy przesyłają otrzymane asygnaty na mydło podległym jednostkom.

§ 5. 1. Centrala dostarcza kontyngentobiorcom asygnaty na mydło w ramach ustalonego przez PKPG bilansu mydła i tylko w takich ilościach, na które będzie miała pokrycie w masie towarowej dla hurtowni wojewódzkich przedsiębiorstw Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged“.

2. Asygnaty wydawane będą w odcinkach po 5, 10, 50 i 100 kg.

§ 6. Realizacja przydzielonych asygnat będzie dokonywana w hurtowniach wojewódzkich przedsiębiorstw Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged“ w terminach uzgodnionych z posiadaczem asygnaty a hurtownią — z wyjątkiem dostaw wagonowych, które dokonywane będą bezpośrednio z zakładu produkcyjnego za pośrednictwem Centrali Zbytu Przemysłu Tłuszczowego.

§ 7. Centralny Zarząd Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego przysłać będzie Centrali, w terminie do dnia 25 każdego miesiąca, miesięczne sprawozdania z przebiegu realizacji asygnat w poszczególnych województwach w miesiącu ubiegłym.

§ 8. Asygnaty na mydło nie zrealizowane w kwartale, na który opiewają tracą swą ważność.

§ 9. Kontyngentobiorcy, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia nie złożyli Centrali zapotrzebowania na mydło na 1952 rok, złożą je w terminie do dnia 15 maja 1952 r. w trybie i na warunkach ustalonych w § 2 z tym, że otrzymane już ilości mydła traktowane będą jako wydane zaliczkowo.

§ 10. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

97.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 141 z dnia 26 kwietnia 1952 r.

(Znak PS.I-1/5/52)

w sprawie kontroli gospodarki paliwami stałymi (węglem i koksem) w zakładach przemysłowych oraz przedsiębiorstwach komunikacji lądowej i wodnej.

Do czasu zorganizowania kontroli gospodarki materiałowej w zakresie oszczędnego spalania i właściwego składowania węgla i koksu we wszystkich zakładach przemysłowych oraz przedsiębiorstwach komunikacji lądowej i wodnej w kraju zarządza się, co następuje:

§ 1. Centrala Zbytu Węgla (CZW) w Katowicach dokonywać będzie przez swych inspektorów kontroli zużycia paliw stałych (węgla i koksu), sposobu spalania, przestrzegania norm zużycia, stanu zapasów, sposobu zwałowania, bilansów cieplnych oraz całej gospodarki paliwem we wszystkich za-

kładach przemysłowych oraz przedsiębiorstwach komunikacji lądowej i wodnej (w transporcie drogowym: w przedsiębiorstwach budowy i naprawy dróg; w żegludze śródlądowej i morskiej: na statkach o napędzie parowym; w kolejnictwie: w parowozowniach i składnicach), zużywających węgiel i koks na cele przemysłowe, trakcyjne i opałowe.

§ 2. 1. Inspektorzy CZW przystępując do kontroli, o której mowa w § 1, powinni okazać kierownictwu kontrolowanej jednostki legitymację służbową CZW oraz delegację służbową podpisaną przez dyrektora lub jego zastępcę.

2. Delegacja służbowa inspektora CZW powinna dokładnie wskazywać nazwę i siedzibę zakładu lub przedsiębiorstwa, do którego deleguje się inspektora oraz określać datę i termin dokonania kontroli.

§ 3. Wszystkie jednostki kontrolowane przez inspektorów CZW są obowiązane udzielać inspektorom, w związku z ich czynnościami, żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, udostępniać do wglądu książki magazynowe, książki kotłowe Biura Dozoru Technicznego, kontrolki spalane węgla i wszelkie dokumenty niezbędne do wykrywania nieprawidłowości gospodarki cieplnej danego zakładu przemysłowego. Poza tym zakłady przemysłowe powinny udzielać inspektorom CZW wszelkiej pomocy, w zakresie spełnianych przez nich czynności.

§ 4. 1. W toku kontroli inspektorzy CZW mogą w przypadkach wyraźnego marnotrawienia paliwa składać bezpośrednio pisemne wnioski kierownictwu jednostki kontrolowanej zmierzające do uchylecia niewłaściwości gospodarki węglem i koksem.

2. Niezależnie od wniosków, złożonych doraźnie w toku kontroli, a pozostawionych do wykonawstwa kontrolowanej jednostce, kontrolerzy obowiązani są sprządać protokoły z przebiegu kontroli wraz z wnioskami pokontrolnymi.

§ 5. 1. Wnioski inspektorów CZW, o których mowa w § 4, ust. 1 są dla jednostki kontrolowanej wiążące i podlegają wykonaniu w zakresie określonym przez inspektorów w zakresie i terminie.

2. Protokoły, o którym mowa w § 4, ust. 2, sporządza się w 5-ciu jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymują:

- 1) kierownik jednostki kontrolowanej,
- 2) kierownik bezpośrednio nadzórnej jednostki (centralnego zarządu, zjednoczenia itp.),
- 3) Departament Techniki lub Energo-Mechaniczny albo Dep. Gł. Mechanika i Energ. ministerstwa nadzorującego,
- 4) PKPG (Biuro do Spraw Gospodarki Paliwami Stałymi),
- 5) Centrala Zbytu Węgla w Katowicach.

3. Wnioski inspektorów CZW i protokoły kontroli podpisują: inspektor przeprowadzający kontrolę oraz kierownik jednostki kontrolowanej, który może wnieść swoje uwagi. Odmowa niezwłocznego wykonania wniosku inspektora powinna być przez kierownika zakładu szczegółowo umotywowana przy podpisaniu wniosku lub protokołu.

4. Wyciągi z wniosków pokontrolnych oraz z protokołów z przeprowadzonej kontroli, CZW przesyła dodatkowo:

- 1) w przedmiocie zaopatrzenia (nadmierne remanenty, stosowanie niewłaściwych sortymentów itp.) — do Dep. Zaopatrzenia nadzorującego ministerstwa,

- 2) w przedmiocie deputatów (niewłaściwa gospodarka węglem deputatowym) — do Dep. Zatrudnienia i Płac nadzorującego ministerstwa.

§ 6. 1. Nadzorujące ministerstwa (zainteresowane departamenty, obowiązane są sprawdzać wykonanie wniosków pokontrolnych przez podległe zakłady przemysłowe i przedsiębiorstwa komunikacji lądowej i wodnej.

2. Nadzorujące ministerstwa (zainteresowane departamenty), są obowiązane zawiadomić w ciągu 30-tu dni od daty otrzymania protokołów oraz wyciągów, o których mowa w § 4 ust. 2 i ust. 4 PKPG (Biuro do Spraw Gospodarki Paliwami Stałymi) a także CZW — o wyniku sprawdzenia wykonania wniosków pokontrolnych. Jeśli uchybienia wymienione w protokołach lub wnioskach pokontrolnych, nie mogą być technicznie usunięte w terminie 30-tu dni — nadzorujące ministerstwa obowiązane są wyjaśnić przyczynę zwłoki, oraz podać dokładny termin ustalający usunięcie uchybień.

3. W przypadku rażącego niedbalstwa lub szkodnictwa gospodarczego Dep. Kontroli nadzorującego ministerstwa powinien zawiadomić o tym władze, powołane do ścigania przestępstw.

§ 7. Właściwi ministrowie wydadzą podległym jednostkom zarządzenia, które umożliwią inspektorom CZW badanie całokształtu gospodarki paliwami stałymi.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1952 r.

2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego PKPG Nr 276 z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie kontroli gospodarki paliwami stałymi (węglem i koksem) w zakładach przemysłowych (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 208).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

98.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 142 z dnia 28 kwietnia 1952 r.
(Znak BU3-43-14)

zmieniające zarządzenie z dnia 22 lutego 1952 r. w sprawie trybu wprowadzania zmian i uzupełnień do programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 1. W związku z uchwałą nr 258 Prezydium Rządu z dnia 5 kwietnia 1952 r. w sprawie możliwości dokonywania zmian w planie inwestycyjnym na rok 1952, w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG nr 50 z dnia 22 lutego 1952 r. w sprawie trybu wprowadzania zmian i uzupełnień do programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Biuletyn PKPG nr 8, poz. 56) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) § 3. otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Włączenie do programu wykonawstwa i programu produkcji nowych lub rozszerzenie dotychczasowych zleceń generalnych i bezpośrednich z planu inwestycyjnego może nastąpić jedynie na podstawie decyzji o zmianach w planie inwestycyjnym wydanych zgodnie z uchwałą nr 258 Prezydium Rządu z dnia 5 kwietnia 1952 r. oraz decyzji o ustaleniu generalnego (bezpośredniego) wykonawcy, wydanej zgodnie z niniejszym zarządzeniem.

2. Ustalenie generalnego (bezpośredniego) wykonawcy, co najmniej na szczeblu ministerstwa, następuje w zasadzie łącznie z decyzją o zmianie planu inwestycyjnego.“

- 2) Po § 3 dodaje się §§ 3a, 3b, 3c, 3d w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Inwestor wnioskujący zmianę w planie inwestycyjnym powodującą konieczność udzielenia nowego lub rozszerzenia dotychczasowego zlecenia powinien we wniosku wskazać proponowanego generalnego (bezpośredniego) wykonawcę.

2. Jeżeli generalny (bezpośredni) wykonawca podlega innemu ministrowi, niż wnioskujący inwestor, należy włączyć do wniosku oświadczenie właściwego ministerstwa stwierdzające możliwość przyjęcia zlecenia na poczet rezerwy lub dodatkowych zadań produkcyjnych (w przypadku ich ustalenia).

3. Właściwy minister może upoważnić centralne zarządy i przedsiębiorstwa bezpośrednio mu podległe do składania oświadczeń wymienionych w ust. 2.

4. W przypadku zgodności zlecenia z profilem produkcyjnym wykonawcy i posiadania przez niego wolnej rezerwy w ramach zadań produkcyjnych właściwe dla wykonawcy ministerstwo nie może w zasadzie stwierdzić niemożności przyjęcia zlecenia.

§ 3b. 1. O włączeniu do programu wykonawstwa (produkcji) ministerstwa nowych lub o rozszerzeniu dotychczasowych zleceń wynikających ze zmian w planie inwestycyjnym:

- 1) zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu a polegających na:

a) włączeniu do spisu tytułów nowych tytułów I grupy,

b) powiększeniu limitów tytułów I grupy w wyniku przesilenia limitów między tytułami I grupy, decyduje Prezydium Rządu na wniosek ministra (inwestora centralnego) zaopatrzone w oświadczenie ministra nadzorującego (wykonawcę), zaopiniowany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) lub z upoważnienia Prezydium Rządu — Przewodniczący PKPG;

- 2) zastrzeżonych do kompetencji Przewodniczącego PKPG — a polegających na:

a) wprowadzeniu nowych składników do tytułu I grupy,

- b) przeniesieniu limitów wewnątrz tytułów I grupy,
- c) włączeniu do spisu tytułów nowych tytułów II grupy,
- d) przeniesieniu limitów między tytułami II grupy,
- e) przeniesieniu limitów inwestycyjnych między tytułami I grupy dofinansowanymi ze środków własnych i zwrotnych,

f) włączeniu do spisu tytułów nowych tytułów I i II grupy ze środków własnych inwestorów (na kwoty nie przekraczające 2 mln. zł), decyduje Przewodniczący PKPG na wniosek właściwego ministra (inwestora centralnego) zaopatrzonego w oświadczenie ministra nadzorującego generalnego (bezpośredniego) wykonawcę;

3) zastrzeżonych do kompetencji inwestorów centralnych (naczelnych) — a polegających na zmianach zakresu rzeczowego i limitów inwestycyjnych:

a) wewnątrz poszczególnych tytułów II grupy,

b) pomiędzy tytułami II grupy, o ile nie powodują zmiany ustaleń planu oddania inwestycji do użytku decyduje minister nadzorujący generalnego (bezpośredniego) wykonawcę albo z jego upoważnienia centralny zarząd lub przedsiębiorstwo bezpośrednio podległe ministrowi na wniosek inwestora centralnego (naczelnego).

2. Jeśli wykonawca podlega innemu ministrowi niż inwestor, Przewodniczący PKPG wydaje opinię o której mowa w ust. 1 pkt 1, po przedstawieniu przez wnioskującego ministra oświadczenia ministra nadzorującego wykonawcę.

§ 3c. 1. O ile z jakichkolwiek powodów decyzja o włączeniu do programu wykonawstwa (produkcji) nie nastąpiła łącznie z decyzją o zmianie w planie inwestycyjnym wydaje ją dodatkowo w odniesieniu do:

- 1) zleceń (rozszerzeń zleceń) przekraczających 500.000 zł wynikających ze zmian zastrzeżonych Prezydium Rządu i Przewodniczącemu PKPG — Przewodniczący PKPG,
- 2) wszystkich zleceń (rozszerzeń zleceń) nie przekraczających 500.000 zł oraz zleceń (rozszerzeń zleceń) wynikających ze zmian zastrzeżonych inwestorom centralnym — minister nadzorujący wykonawcę lub centralny

zarząd (przedsiębiorstwo) w granicach upoważnienia.

2. W szczególności w trybie określonym w pktcie 1 zostaną wydane decyzje o włączeniu do programów wykonawstwa i produkcji przedsiębiorstw zleceń (rozszerzeń zleceń) wynikających z uchwał Prezydium Rządu o zmianach w planie inwestycyjnym, powziętych przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3d. 1. Włączenie do programu produkcji robót z „poślizgów rzeczowych“ z 1951 roku dokonywane jest przez przedsiębiorstwo, które było wykonawcą w 1951 roku na poczet rezerwy w ramach zadań produkcyjnych — pod warunkiem przedstawienia przez inwestora decyzji o włączeniu „poślizgu“ do planu inwestycyjnego lub decyzji o finansowaniu takich robót z innych źródeł.

2. W przypadku wyczerpania rezerwy mocy produkcyjnej przedsiębiorstwo (wykonawca) odmówi włączenia robót z „poślizgu“ do programu produkcji i wówczas inwestor obowiązany jest uzyskać decyzję o ustaleniu wykonawcy w zwykłym trybie ustalonym w § 3c.

3) W § 5 skreśla się wyrazy: „i skreślenie“.

4) po § 7 dodaje się § 7a o brzmieniu:

„§ 7a. 1. Całkowite lub częściowe skreślenie zleceń z planu inwestycyjnego może nastąpić jedynie na podstawie decyzji wydanych zgodnie z powołaną wyżej uchwałą nr 258 Prezydium Rządu.

2. Jeżeli decyzja o zmianie w planie inwestycyjnym spowoduje konieczność całkowitego lub częściowego skreślenia zleceń na roboty budowlano-montażowe będące już w toku realizacji inwestor obowiązany jest przed złożeniem wniosku o zmianę w planie inwestycyjnym uzgodnić z wykonawcą zakres robót, jakie mają być wykonane, jak również termin zakończenia tego zakresu robót oraz dołożyć do wniosku oświadczenie wykonawcy (przedsiębiorstwa) co do nowej wartości umowy na zmniejszony zakres robót.

3. Całkowite lub częściowe skreślenie zleceń spoza planu inwestycyjnego i wszelkich podzleceń może nastąpić jedynie po uzgodnieniu z wykonawcą (podwykonawcą) z zachowaniem warunków umownych“.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 maja 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC₁ — P/C — 206/52 z dnia 30.IV.52 r., podpisano do druku dn. 6.V.52 r., druk ukończono 8.V.1952 r.

Nakład 17.245 + 50 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr.

Zam. 1441. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-17430